

Arrest

nr. 157 135 van 26 november 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 15 juni 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 september 2015 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN DIJK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 19 december 2014 een vierde aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in functie van zijn Belgische partner.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) trof op 15 juni 2015 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan op 28 juli 2015 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 19.12.2014 werd ingediend door:

Naam: G.(...)

Voornaam: A.(...)

Nationaliteit: Albanië

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

(...)

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leef loon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

Als bewijs van haar bestaansmiddelen legt de referentiepersoon volgende documenten voor:

- vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen en bijbehorende rekeninguittreksels: uit deze documenten blijkt dat de referentiepersoon recht heeft op alimentatie vanwege de vader van haar kinderen: deze onderhoudsgelden worden betaald door derden om te voorzien in de noden van en bij te dragen in de kosten verbonden aan het levensonderhoud van de kinderen van de referentiepersoon, en kunnen dan ook bezwaarlijk aangewend worden om betrokkene ten laste te nemen. Deze bedragen worden bijgevolg niet in overweging genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

- rekeninguittreksels waaruit blijkt dat de referentiepersoon kindergeld ontvangt: echter, aangezien kinderbijslag een vorm van aanvullende gezinsbijslag is, kan dit bedrag niet in overweging genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen.

- 'historiek werkloze' van het ABW-regio Antwerpen dd. 16.03.2015 waaruit blijkt dat zij in de periode december 2013-februari 2015 een werkloosheidsuitkering ontving; bijbehorende rekeninguittreksels; attest van de RVA waaruit blijkt dat de referentiepersoon een vrijstelling tot beschikbaarheid op de arbeidsmarkt heeft verkregen voor de periode 01.09.2014-13.06.2015.

Uit de voorgelegde documenten blijkt dat de referentiepersoon een werkloosheidsuitkering ontvangt. Aangezien de referentiepersoon heden vrijgesteld is van de verplichting beschikbaar te zijn voor de arbeidsmarkt, wordt de voorgelegde werkloosheidsuitkering in aanmerking genomen worden in de beoordeling van de bestaansmiddelen.

Uit het voorgelegde attest blijkt dat de referentiepersoon in de maanden september-november 2013 een gemiddeld maandelijks inkomen had van €1042,9.

Uit de voorgelegde bewijzen blijkt dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon heden ontoereikend zijn.

Immers, zij beschikt niet over bestaansmiddelen, die ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Overwegende dat de armoederisicogrens voor een koppel €1500 bedraagt, het inkomen van de referentiepersoon hier ver onder ligt, en rekening houdend met de algemene

maandelijkse vaste kosten, de variabele kosten van het dagelijkse leven, de gezinssamenstelling, en het feit dat betrokkene eveneens van dit inkomen moet kunnen leven, blijkt uit de behoeftenanalyse dat dit bedrag veel te laag ligt om een minimum aan waardigheid voor zowel zichzelf als voor betrokkene te garanderen. Bijgevolg lopen zowel betrokkene als de Belgische onderdaan het risico ten laste te vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Tevens legt betrokkene documenten met betrekking tot zijn persoonlijke inkomsten voor (loonfiches en bijbehorende rekeninguittreksels). Echter, er kan met deze documenten geen rekening gehouden worden bij de beoordeling van de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Immers, het is de Belgische onderdaan die zich wenst te laten vervoegen, die dient aan te tonen over voldoende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken (Conseil d'état, cass., arr. 230.955, 23 april 2015).

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hoger vermeld artikel niet voldaan werd, wordt de verblijfsaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet dus de dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis: artikel 7, §1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken."

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker onder andere de schending aan van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel *juncto* artikel 42, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Verzoeker stelt in zijn middel het volgende:

"In zoverre de Raad van oordeel zou zijn dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon lager zijn dan het wettelijke referentiebedrag, dient te worden vastgesteld dat de DVZ in gebreke is gebleven om een behoorlijke behoefteanalyse uit te voeren, of dat minstens uit de bestreden beslissing niet blijkt dat deze op afdoende wijze is gebeurd.

De DVZ beperkt er zich toe te stellen dat "rekening houdend met de algemene maandelijkse vaste kosten, de variabele kosten van het dagelijkse leven, de gezinssamenstelling, en het feit dat betrokkene eveneens van dat inkomen moet kunnen leven, blijkt uit de behoefteanalyse dat dit bedrag veel te laag ligt om een minimum aan waardigheid om zowel zichzelf als voor betrokkene te garanderen".

Daar waar de beslissing stelt een behoefteanalyse te hebben verricht, blijkt dit niet uit de bestreden beslissing.

Er wordt niet aangetoond met welke inkomsten en uitgaven in concreto rekening wordt gehouden.

De DVZ stelt geen rekening te houden met de inkomsten uit arbeid van verzoeker zelf (zie voorgelegde loonfiches), evenmin met de kinderbijslag. Over deze inkomsten kan de referentiepersoon wel degelijk beschikken en hiermee dient dan ook minstens een overweging of afweging over te gebeuren in het kader van de behoefteanalyse. Over deze inkomsten wordt niet gerept bij de zinsnede mbt. de behoefteanalyse, noch pro, noch contra. Het is dan ook niet duidelijke of hiermee rekening werd gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing.

Wat de inkomsten van verzoeker betreft, verwijst deze naar het Overleg van 13 januari 2012 waarbij "de DVZ liet weten aan het Kruispunt Migratie-Integratie dat zowel bij de beoordeling van een aanvraag gezinshereniging als bij het behoud van het verblijfsrecht rekening te houden met de inkomsten van de echtgenoot of de partner en dit ongeacht of de gezinshereniger een derdelander is dan wel een Belg" 5. (zie ook RvV Arrest 126.996 van 14 juni 2014). Verzoeker kan zoals hoger gesteld uit de bestreden beslissing dan ook niet opmaken of met deze inkomsten al dan niet rekening werd gehouden bij de behoefteanalyse; DVZ schendt zodoende dan ook de formele motiveringsplicht.

Evenmin kan verzoeker afleiden uit de bestreden beslissing of bij de behoefteanalyse in concreto rekening werd gehouden met de geringe kosten van de referentiepersoon : huurgelden €194€ per maand / Gas en Elektriciteit : €104.14 / Telenet : € 120€.

Door niet aan te geven met welke inkomsten en welke uitgaven rekening werd gemaakt bij het uitvoeren van de behoefteanalyse, is verzoeker dan ook in het ongewisse of deze analyse conform de wettelijke bepaling is gebeurd.

(...).”

3.2. De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223 931).

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475).

3.4. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 42, §1 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in § 4, tweede lid, erkend aan de burger van de Unie en zijn familieleden onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen. Bij de erkenning wordt rekening gehouden met het geheel van de elementen van het dossier.

Indien aan de voorwaarde betreffende de stabiele en regelmatige bestaansmiddelen bedoeld in artikel 40bis, § 4, tweede lid en in artikel 40ter, tweede lid, niet voldaan is, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid.

(...).”

3.5. In de bestreden beslissing worden de bewijsstukken opgesomd die verzoeker had neergelegd om de bestaansmiddelen aan te tonen waarover de Belgische referentiepersoon beschikte in functie waarvan hij zijn verblijf erkend wenste te zien: *“vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen en bijbehorende rekeninguittreksels: uit deze documenten blijkt dat de referentiepersoon recht heeft op alimentatie vanwege de vader van haar kinderen; (...) rekeninguittreksels waaruit blijkt dat de referentiepersoon kindergeld ontvangt: (...); 'historiek werkloze' van het ABW-regio Antwerpen dd. 16.03.2015 waaruit blijkt dat zij in de periode december 2013-februari 2015 een werkloosheidsuitkering ontving; bijbehorende rekeninguittreksels; attest van de RVA waaruit blijkt dat de referentiepersoon een vrijstelling tot beschikbaarheid op de arbeidsmarkt heeft verkregen voor de periode 01.09.2014-13.06.2015.”* Daarnaast wordt in de beslissing gewezen op de loonfiches en de bijbehorende rekeninguittreksels die verzoeker blijkens het administratief dossier heeft neergelegd en die betrekking hebben op zijn persoonlijke beroepsactiviteiten in de schoonmaak en de inkomsten die hij hieruit zelf verwierf.

3.6. Op grond van recente rechtspraak van de Raad van State meent de gemachtigde van de staatssecretaris dat er met de neergelegde documenten die betrekking hebben op de persoonlijke inkomsten uit arbeid van verzoeker, geen rekening kan worden gehouden bij de beoordeling van de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen waarover de Belgische onderdaan “beschikt”, zoals bepaald in artikel 40ter van de vreemdelingenwet. De gemachtigde van de staatssecretaris opperde op basis van de beschikbare gegevens dat, gelet op de vrijstelling tot beschikbaarheid op de arbeidsmarkt, enkel de werkloosheidsuitkering, die de Belgische partner van verzoeker genoot, in aanmerking kon worden genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen. Hij stelde echter vast dat deze uitkering ontoereikend was. Deze vaststelling noopt de gemachtigde van de staatssecretaris tot het doorvoeren van een behoefteanalyse zoals opgelegd door het hierboven weergegeven artikel 42, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet.

3.7. Verzoeker lijkt te kunnen worden gevolgd waar hij poneert dat er geen deugdelijke behoefteanalyse werd doorgevoerd omdat nergens wordt aangeduid met welke inkomsten en uitgaven in concreto

rekening werd gehouden. In het bijzonder vestigt verzoeker de aandacht op het feit dat met zijn eigen inkomsten uit arbeid niet wordt gerept in de zinsnede uit de bestreden beslissing die betrekking heeft op de behoefteanalyse. In het kader van de behoefteanalyse overweegt de gemachtigde van de staatssecretaris immers dat *“de armoederisicogrens voor een koppel €1500 bedraagt, het inkomen van de referentiepersoon hier ver onder ligt, en rekening houdend met de algemene maandelijkse vaste kosten, de variabele kosten van het dagelijkse leven, de gezinssamenstelling, en het feit dat betrokkene eveneens van dit inkomen moet kunnen leven, blijkt uit de behoeftenanalyse dat dit bedrag veel te laag ligt om een minimum aan waardigheid voor zowel zichzelf als voor betrokkene te garanderen”*.

3.9. De verwerende partij verzuimde om een nota met opmerkingen neer te leggen. Ter terechtzitting kan de aanwezige raadvrouw enkel volharden in de bestreden beslissing.

3.10. Daargelaten de vraag of met verzoekers persoonlijke inkomsten al dan niet rekening kan worden gehouden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon, wijst de Raad erop dat de gemachtigde van de staatssecretaris, indien werd vastgesteld dat de in aanmerking genomen bestaansmiddelen niet aan de gestelde vereisten voldoen, op grond van artikel 42, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet wettelijk verplicht is een behoefteanalyse te verrichten. Hierbij dient *“op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden”* uitgemaakt te worden *“welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden”*.

3.11. *In casu* kan uit het administratief dossier niet worden opgemaakt dat de gemachtigde van de staatssecretaris een deugdelijk onderzoek zou hebben verricht. Nochtans schrijft de wet voor dat *“(d)e minister of zijn gemachtigde (...) hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, (kan) doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid”*. In elk geval werd bij de behoefteanalyse kennelijk geen rekening gehouden met de voorgelegde stavingsstukken betreffende de persoonlijke inkomsten van verzoeker. Deze elementen hebben nochtans een wezenlijke invloed op zijn behoeften en vitiëren de vaststelling van de gemachtigde van de staatssecretaris dat verzoeker *“eveneens (...) moet kunnen leven”* van het inkomen van de referentiepersoon. Bijgevolg kon uit de overwegingen van de bestreden beslissing, die niet stoelen op een deugdelijke feitenvinding niet redelijkerwijs worden besloten dat het recht op verblijf van meer dan drie maanden in hoofde van verzoeker diende te worden geweigerd.

3.12. Uit wat voorafgaat blijken onzorgvuldigheden op het vlak van de behoefteanalyse waarbij het bepaalde uit artikel 42, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet werd miskend en waardoor de beslissing tot weigering van verblijf niet langer redelijkerwijs kan worden verantwoord. Het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel, in samenhang met artikel 42, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, werden geschonden.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond en geeft aanleiding tot de nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf van drie maanden. De overige aangevoerde schendingen behoeven geen verder onderzoek omdat ze geen aanleiding kunnen geven tot een ruimere vernietiging.

Gelet op de vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient verzoeker te worden teruggeplaatst in de situatie die aan de bestreden beslissing voorafgaat, waardoor ook het bevel om het grondgebied te verlaten waarmee voormelde beslissing gepaard gaat, zijn feitelijke grondslag verliest. Het komt dan ook passend over het bevel om het grondgebied te verlaten middels een vernietiging uit het rechtsverkeer te halen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 15 juni 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN